

אלו הַז הַלּוּקִין פֶּרֶק שְׁלִישִׁי מִכּוֹת

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

בב

קו א מוי פ"ז מאלהות
וועג סלכט ט קמג
עטען צ'ן ג פ"ז
קח ב ג מוי פ"ז
יקומי כטולוה צ'ן:
קט ח פ"ז צ'ן מאלהות
טערעה דרין סלכט גל'ן:
סונג נולאן צ'ן:
קי ה פ"ז פיש מאלהות
כל זטמאך גל'ן:
קי י ו מוי סס פ"ז
סלכטה ג:
קי ב ז מוי פ"ז מאלהות
ע"י גל'נה צ:
קי ח מוי פ"ז מאלהות
הנולס צ'ן:
קי ד ט מוי פ"ז שט מאל'
נולס גל'ן:
קי טו ב מוי פ"ז מאלהות
סאנדרין סלכטה ג
קם גל'נו צ'ן:
קמו ל מוי סס גל'ן:

- תורה או רשותה מתקיימת מזמן ורשותם מוגנת על ידי מדיניותם של מושבותיהם.
- ולא רק בדרכם מוגנת רשותם מוגנת על ידי מדיניותם של מושבותיהם.
- ונורווגיה אף שבעקבות החלטת ממשלת נורווגיה לא למכור אדמותיה לאנגלים, מוגנת רשותם מוגנת על ידי מדיניותם של מושבותיהם.

ברם כי ג
4. לא תעשון בו לוי
אלְלֹהִיכם: דברים כי ד
5. והוויזו זקן העיר
ההוא את העגלת אל
נבל איתין אשר לא יעבד
בו ולא ירע וערפו שם
את העגלת בהנחלת
דברים כד ד

6. השם ברגע הזרען לשמר מזון ולעשות ככל אשר ירו אנטם הכהנים הילים באשר צויתם ושםרו לעשות: דברתיך כרח
7. בטבעת הארץ קיינו הבדלים לא יסרו ממנה שטחים נאים

8. וירבסו את החשן מטבעתו אל טבעת הדאף בפהיל תכלת להיזות על חשב האפוד ולא ייח החשן מעלה האפוד: שמוט כה כה

9. בַּי תְּצֻוֹר אֶל עִיר נִמְים
רַבִּים לְהַלֵּם עַלְיהָ
לְתִפְשָׁה לֹא תְשִׁחַת אֶת
עַצָּה לְנַדְחָה עַלְיוֹ גַּרְזָן בַּי
מְמֻנוֹ תְּאַכֵּל וְאַתָּה לֹא

תקרת כי קדרם עז
השדה לבא מפינק
במוציאו: דברים כ יט
10. ויהי אם בן הכות
הרשות וו-ופלו השפט
ובחוורה לפולין פרישעתו
במסגרתו ארכיעים יגנו
לא יסיק פון טיר לתוכה
על אלה מכה רעה
ווקלה אודהך לענייה:
דברים כה ב-ג

מתקיף להרב אושעיא וליחסוב נמי מושום וורע בנחלה איתן.

שחורי גוץ אחד (ו) ויעשו החותוב ב' גופים. סקונומיס פילס גוגטמו ול'מ פירט צענין מהל כמין ומול דתיכת ציא קאדי וכמאל אסס' ז'. עיינין ובזה פליישס מיזעט טה דטלמעלי' זכירות (ד-ג). מלהן קצי ווילן מתייצ'ן צו חד נמדליך יומק חד אפפלקס נלעימיטו' ואסתה יייח' טה קל' לזרוי יומק ולצי' ייטשט דאכט' חמנדריג בשור פסולי' המוקדשים לוכקה. ודוקה' לי מזען צבב סול מטי' גאנטו' האנד נעלם לנטכסה צוין לוטקס צאנטונג דאס גען ערולס גען יולכו נאכיגס צו' מסקווי' למוקדיס ממוקס מהל טה

שלא אהרוֹשׁ בֵּין בְּחָול בֵּין
הַנֶּםֶת כִּי וְעַתָּה מִדי דָאִתְהָ
הַהֲרִי נָוִר בְּנֵיְר שְׁמָשָׂן נָוִר
תַּנְאָ אַסְפָּר כָּלֵל לִתְ לִיה
לְשָׁם לְוקָה שְׁנִים אָמָר רַבִּי
קָהָה שְׁהָרִי גַּופָּה אֶחָד הַוָּא
זַיְן אַוְתָו אַרְכָּבִים חָסָר אַחַת
עַיְם ר' יְהוָה אָמָר אַרְכָּבִים
הַהֲ בֵּין כְּתָפָיו לְאַן אָמְדָן
לְקַבֵּל אַרְכָּבִים וּלְוקָה מִקְצָת
וְאַמְּנוּ

הו מורה קדושים יס עליו מולה חולין
לטה מרינו צפפני לריה יג טון כלל חום
הת גזען וגוי כי מלה נפקן וגוי אלה
קדרשין צפפני מזח ונה נירא להטול
יעש חולין על קדושים יהו קדושים על
דוחנישם דוחה עתנו כלניות עשתן
מרנתן צפנאמר צמפסר אלרגעיס.

אלֹהָה בַּמְאָיו עֲסָקִין מֵסָס סָוִיד גִּמְעָלָנוֹת לְלִמְנָנוֹת **מִתְקִיף** הַר אֶבְשָׂעִיא מישום הבURAה ואם איתא מישום הבURAה לא ^ט מהיב דהא איזחיב ליה מישום בשולו אפיק הבURAה ועייל ניד הנשה של נבליה והתני ר' חייא לוכה שתים על אכילהו ושולש על בשולו ואי איתא שלש על אכילהו הוא חייב אלא אפיק הבURAה ועייל עצי אשירה אוורהה מהaca ^ו ולא ידיך בירך וגנו ^{א'} אל' רב אחא בריה דרבא לרבע אש ולילקי נמי מישום ^ל לא תביא חועבה אל בירך אלא הכא בכמא עסakinנן כנון שבישלו בעצי הקדר אזהורהה מהaca ^ז ואשריהם השרפון באש לא תעשן כן לה' אלליהם: פימן שנבא"י שנ"ז: מתקיף לה רב הושעיא וליחסוב נמי ההורע בנחל ארין ואזהורהה מהaca ^ט אשר לא יעבד בו ולא יזרע מתקיף לה רב חנניה

ליחסוב נמי 'המוחק את' השם בהלכתי
ו'אהורתה מהכא³ ואבדרם את שם וגו'
(לא העשן כן לה' אלהיכם מתיקף לה' אבוחו
לייחסוב נמי 'הគזין את בהדרתו ואחרותה
מהכא⁴ השמר ברגע הצרעת מתיקף לה' אבוי
לייחסוב נמי 'המוה החושן מעל האפר
והמסיר בר' ארון ואחרותה מהכא⁵ (לא
ספоро⁶ ולא ייחח הוחש מתיקף לה' ר' אשיה
לייחסוב נמי 'החווש בעצי אשירה ואחרותה
מהכא⁷ ר' בינה וליחסוב נמי 'הគזין אילנות
שובות ואחרותה מהכא⁸ כי ממנה האכל
אוותו לא תכורות אל' ר' בינו עירא לרבי מני
לייחסוב נמי 'כגון דאמר שבועה שלא' אהרוש
ביום טוב התחט לא' קא חלה שבועה מושבע
עומד מהר טני הוא אל' כגון דאמר שבועה
ביו' ר' דמנוג רחללה עלייה שבועה בחול חלה
בשאילה לא' כתני ולא' והרי ה干事 ברכות
שםשון בר איטמו' למתים הוא אלא הא
אמר רבי הושעיא⁹ 'המוציא שור פסלי' המ
צחיק 'המנהי' בשור פסלי' המוקדים

שכלי גוף למד ^(א) ועתהו בכתוב צי גופין לדמות חווילתו מוקדש מעולס ומולת קדושים טהורה בגיהה ועוזו
ווג מדבב אה שצבר מהו הרים נבר המור יי' לר' ר' הלה
וס וגוי' בס מענלה וגוי' סה להן בכתוב מדבב הילג נפסולין
לענץ' ולכלך מדור לאלהពישו מה' עס מינו מטוס כללים
פלני מונסיינו צפוי ענמו קולין וקדושים קו' ומיע' מטוס כל
מנגן דוחנן וקדושים נלהן זה צוז ודרכ תיימס הוי
1. זמתקפל (גדים כ) וכמיין לא הדרענש יי'נו ולדרענש
דמדלן למיג' יי'נו הדרענש זמתקפל הילג זמתקפל הדרענש
בעיס צגוז לקלות הדרענש ושייע' צלאים ומייע'

כגון שסתמייה עטמה נוכף מילוך טענו הילו נוכף על קי"ו"ר ליטור ע"י צפועה זו ו"ל מומץ דומיא לדעתם יהלום ונענית חמומו למקופת פועלם מעיקלה קיימתי לא זקסניאלה קי"ו חלץ דונמל ממעיקלה יהומק עלייה צחיקול חלץ גאנטמאן מעיקלה יהומק עלייה זקסניאלה חלץ גאנטמאן נומל.

המתקדמים. סנפרא מיפוי על מינו נזק
טמון במלילה מהונן פתחה הלא מועדר
לכף מזח והכלמה כבל לגדת ים זמה
בכליילם קדושים כי נבר האמור כי אלה
עוגנים ועוגנדים כבל ונה חוץ והכלמה ונלה
וחולין וכן מנשיג ליפוי מושג עט מינו
ההכרת צי גוףין. ולנו שמעתי לרהי
ההכרת צי גוףין וככלו לפניו כדי רצת
ההכרת צי גוףין מה תלמידים לדמפליך צי
ההכרת צי גוףין מכם סוס צי

גלוין השם

דוחיו לוי יתקום:
מופך רשי"
שמות היבעה. אולם,
לוקין, לדגנרטה מילר
וישולן גולדשטיינר
עטמו (ORTHOS מז').
ונגעש של נביה. לורקון
בכינולו מוקן גאנז
שיטים לאביבו (1880).
וילנד גיד וחולן צבר תמליך
הנשאש בשלהי. מושם
תכלת כובען דיו' ווישום
ויקונט גאנז (1881).
תכלת פיטון צולג (1882).